

L É P C S Ó K

XV. évfolyam 7. 8. szám

2015. július 5.

A kerepesi római katolikus egyházközség lapja

Hiszek a napban - akkor is, ha nem süt;
Hiszek a szeretetben - akkor is, ha nem mutatkozik meg;
Hiszek Istenben - akkor is, ha nem szól.

A tartalomból: Sajó Sándor: Magyaroknak lenni

A világhírű magyar agykutató vallomása

A sátán 8 boldogsága

„Legyetek jók, ha tudtok!”

Augusztus 20-a az új kenyér ünnepe is

Szentmise szándékok július hónapban

1. A Szoboszlay és a Szabó család +tagjai, és +Szoboszlay Aladár plébános
2. +Kiss Sándor, +Neje és +Sándor fiuk
3. A Horváth és a Marovka család +tagjai
4. +Szülők és összes +Hozzátartozó
5. +Pál és összes +Hozzátartozó (8.00)
- (11.00)
- Gróf Lászlóné +Csernák Mária 3. évf. (19.00)
- 6.-8.
9. A Szűzanya tiszteletére
10. A 24 órás engesztelő szentségimádást végzőkért és az imát kérőkért
11. +Toldi Ferenc 22. évf. +Szülei és összes +Hozzátartozó
12. +Zólyom Jánosné 3. évf. +Testvérei és +Szülei (8.00)
- (11.00)
- +Turai Károly (19.00)
13. +Sárvári István, +Neje, leányuk +Anna, és +Férje
14. A Szűzanya tiszteletére
15.
16. +Nagyszülők
17.
18. A Sréder és a Horváth család +tagjai
19. Gróf Mihályné +Brancs Anna 5. évf. és férje +Gróf Mihály (8.00)
- (11.00)
- +Hornyk Pál, +Szülei és összes +Hozzátart., +Mészáros Mihály, neje
+Fera Erzsébet és összes +Hozzátartozó (19.00)
20.
21.
22. +Zsiák József és +Szülők
23.
24.
25. +Kundra Mihály, +Kundra Mihályné, +fiaik Mihály és István
26. *Az egyházközség júliusban +Hívei* (8.00)
- (11.00)
- +Mészáros Anna és +Édesapa (19.00)
27.
28. Halából születésnapon
- 29.-30.
31. +Huszka Mihály, neje +Tanács Ilona, és +Nagyszülők

Gondolatébredtő...**Sajó Sándor: Magyarnek lenni**

Magyarnak lenni, tudod mit jelent,
 Magasba vágyva tengni egyre lent,
 Mosolyogva, mint a méla őszi táj,
 Nem panaszkodni senkinek, mi fáj.
 Borongni mindig, mint a nagy hegyek,
 Mert egyre gyászlik bennünk valami
 Sok százados bú, amelyet nem lehet
 Sem eltitkolni, sem bevallani.
 Magányban élni, ahol kusza árnyak
 Bús tündérekként föl-föl sírdogálnak.
 S szálaiból a fájó képzeletnek
 Feketefény? fátylat szövögetnek...
 És bús és gyászt és sejtést egybeszőve
 Ráterítik a titkos jövőre...
 Rabmódra húzni idegen igát,
 Álmodozva róla: büszke messzi cél,
 S meg-megpihenve a múlt emlékinél,
 Kergetni téged: csalfa délibáb!..

Csalódni mindig, soha célt nem érve.
 S ha szívünkben már apadoz a hit:
 Rátakargatni sorsunk száz sebére
 Önámításunk koldusrongyait....
 - Én népem! múltba vagy jövőbe nézz:
 Magyarnek lenni oly bús, oly nehéz!...
 Magyarnek lenni: tudod mit jelent?
 Küzdelmet, fájót, végesvégtelent.
 Születni nagynak, bajban büszke hősnek.
 De dönt? harcra nem elég erősnek:
 Úgy teremtni erre a világra,
 Hogy mindig vessünk, de mindig hiába,
 Hogy amikor már érik a vetés,
 Akkor zúgjon rá irtó jégverés...
 Fölajzott vággyal, szomjan keseregve
 A szabadító Mózeszt várni egyre:
 Hogy porrá zúzza azt a színfalat,
 Mely végzetünknek kövült átkául
 Ránk néz merően, irgalmatlanul,
 S utunkat állja zordan, hallgatag...
 Bágyadtan tûrni furcsa végzetünk,

Mely sírni készítő tréfát űz velünk,
 S mert sok bajunkat nincs kin megtorolni:
 Egymást vádolni, egymást marcangolni!
 -Majd, fojtott kedvünk hogyha megdagad,
 Szilajnak lenni, mint a bércpatak,
 Vagy bánatunknak hangos lagziján
 Nagyot rikoltni: hajrá! húzd cigány! -
 Háborgó vérrel kesergőn vigadni,
 Hogy minekünk hajh! nem tud megvirrad-
 ni,
 Hogy annyi szent hév, annyi őserő,
 Megsebzett sasként sírva nyögdelő,
 Miért nem repülhet fönn a tiszta légben,
 Munkásszabadság édes gyönyörében.-

Hogy miért teremtett bennünket a végzet
 Bús csonkaságnak, fájó töredéknek!....
 Tombolva inni hegyeink borát,
 Keserveinknek izzó mámorát,
 S míg szívünkben a tettvágy tüze nyargal,
 Fölbúgni tompa, lázadó haraggal, -
 S amikor már szívünk majdnem megsza-
 kad:
 Nagy keservünkben,
 Bús szégyenünkben
 Falhoz vágni az üres poharat...
 - Én népem! múltba vagy jövőbe nézz:
 Magyarnek lenni oly bús, oly nehéz!...

De túl minden bűn, minden szenvedésen
 Önérzetünket nem feledve mégsem.
 Nagyszívvel, melyben nem apad a hűség,
 Magyarnek lenni: büszke gyönyörűség!
 Magyarnek lenni nagy szent akarat,
 Mely itt reszket a Kárpátok alatt:
 Ha küszködön, ha szenvedőn, ha sírva:
 Viselni sorsunk, ahogy meg van írva:
 Lelkünkbe szíva magyar földünk lelkét,
 Vérünkbe oltva örök honszerelmét,
 Féltőn borulni minden magyar rögre,
 S hozzátapadni örökön - örökre!...

SZENT ANNA, templomunk védőszentje

Szent Annáról, a Boldogságos Szűz édesanyjáról egy igen régi, az evangéliumokkal egyidős írásból tudunk. Ez az un. „Jakab evangélium”, amely elbeszéli, hogy Anna férje papként Jeruzsálembe ment szolgálatot teljesíteni, amikor egy Rúben nevű törzsbeli elé állt, mondván: te nem mutathatsz be áldozatot, mert tested nem hibátlan. Nem lehet gyermeked, mert magtalan vagy.

Joachim erre a pusztába vonult imádkozni, böjtölni. Felesége, Anna is sokat imádkozott és böjtölt, és megígérte Istennek, hogy ha gyermeke születik, azt Isten szolgálatára a templomnak adja.

Imájuk, böjtjük meghallgatásra talált, és Isten angyala tudomásukra is hozta, hogy leánykájuk születik. Ők a Mirjam, azaz Mária nevet adták neki. Persze semmit sem tudtak arról, hogy a kislány Isten kiválasztottja, aki az ígért Megváltó édesanyja lesz, és az áteredő bűn nélkül, szeplőtelenül fogantatott - épp ezért.

Istennek nem finom úri kisasszony kellett, hogy Fiának anyja legyen, hanem szeplőtelenül tiszta valaki. Ezt jelzi Gábor arkangyal Máriának, amikor hírül adja neki, hogy ő kegyelemmel teljes, és Fia fog születni, akit Jézusnak nevezzen, aki Isten Fia lesz, és anyává a Szentlélek ereje által válik, tehát gyermekének atyja nem József lesz, a názáreti ács, hanem Isten!

A hagyomány szerint egyébként Mária édesanyja, Anna, rokona volt Erzsébetnek, édes- vagy unokatestvére. Ezért is megy el hozzá Mária, amikor meghallja, hogy Erzsébet gyermeket vár, s már a hatodik hónapban van, hiszen Istennél semmi sem lehetetlen.

Így Erzsébet fia, Keresztelő János másod- talán harmad unokatestvére Jézusnak, de János csak a Jordán-folyónál ismeri fel Jézust, amikor látja - Isten útmutató szavára - hogy felette fehér galamb képében a Szentlélek lebeg. Mondja is: neked kellene megkeresztelned engem! De Jézus kívánságára mégis megkereszteli őt is.

Szent Anna életéből mást nem tudunk, de az nagyon valószínű, hogy még Jézus születése előtt meghalt. Egyébként alig képzelhető el, hogy Szent Lukács ne tett volna említést róla Jézus születésével kapcsolatban.

Joachim, Mária édesapja pedig minden bizonnyal még előbb halt meg.

Szent Anna tisztelete a VI. századtól kezdve terjedt el igazán, és választotta sok templom védőszentjének őt.

Istenünk, ki Szent Joachimot és Szent Anna asszonyt arra választottad, hogy tőlük szülessék Egyszülött Fiad édesanyja, az ő közbenjárásukra kérünk, add meg, hogy elnyerhessük az üdvösséget, amelyet minden nép számára ígértél. Amen.

*Egyházközségünkben
május 31-én
10 gyermek járult először a
szentáldozáshoz*

Úrnapján virágpompába öltözött a templomkert

A világhírű magyar agykutató döbbenetes vallomása Istenről

Freund Tamás, Széchenyi-díjas magyar neurobiológus, egyetemi tanár, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja, 2014-től élettudományi alelnöke. Az agykéreg működésének nemzetközi hírű tudósa. Kutatócsoportja olyan betegségek neurobiológiai kérdéseivel foglalkozott, mint az epilepszia, az oxigénhiányos agykárosodás, szorongás és a Parkinson-kór. Több mint kétszáz tudományos közlemény, tizenkét könyvfejezet szerzője vagy társszerzője.

Az interjú részlete az alábbi bevezetővel jelent meg különböző közösségi oldalakon. "Az Istenadta című kiváló könyvben, különböző emberekkel beszélgetnek a szerzők tehetségről, felelősségről, Istenről és az ezekkel kapcsolatos élményekről, gondolatokról és tapasztalatokról. Freund Tamás professzor urat is megkérdezték ez ügyben. Megdöbbenő amikor a materiális világ kutatói, a racionalitás emberei mégiscsak eljutnak az anyagon túli, sokkal "finomabb szintű" dimenziók világába is, és a sejtek, idegpályák és egyéb biológiai dolgok mellett, Istenről kezdenek el beszélni."

Néhány gondolat a vele készült beszélgetésből:

"...a gyermeki hitet könnyű elveszíteni, ha nem nyer megerősítést a felnőtté vált ember agyában. Az idegtudós az anyag evolúciójának a csúcsát, az agyat vizsgálja. Azt a szervünket, amelyen keresztül a lelkünk megnyilvánul az anyagi világ számára. És olyan funkciók produkálásra is képes, amire semmi más biológiai, fizikai-kémiai anyag nem. Ha a neurobiológus megismeri az idegsejthálózatokat, nehezen tudja elképzelni, hogyan lesznek ebből új gondolatok, hogyan tehet föl az idegsejtek hálózata olyan kérdéseket, mint hogy mi az élet értelme. Akármennyire komplex terméke az agy az evolúciónak, nem gondolom, hogy képes kitermelni egy olyan nem anyagi entitást – nevezzük elmének, éntudatnak, szabad akaratnak, léleknek, de leginkább ezek együttesének – amely irányítóként hat vissza az őt létrehozó idegsejtek hálózatára.

Inkább azt tudom elképzelni, hogy, mint az anyag evolúciójának csúcsa, az emberi agy vált alkalmassá, hogy rajta keresztül a teremtető eredetű lélek meg tudjon nyilvánulni az anyagi világ és ami fontosabb, a többi lélek számára.

- A lélek tehát külső beavatkozásra került belénk az evolúció folyamán?

– Az ateista elképzelés szerint a tudat az anyagi agy működésének emergens tulajdonsága. Én úgy gondolom, az anyagnak nem lehet olyan emergens tulajdonsága, ami visszahat az őt létrehozó idegsejthálózatra. Már csak azért sem, mert ha kiveszünk egy szövetmintát az emberi agyból, és összehasonlítjuk a majom vagy a macska ugyanonnan kivett szövetmintájával, akkor közel ugyanannyi sejtet találunk, ugyanolyan típusúakat, a kapcsolódási törvényszerűségeik, a kom-

munikációra használt molekulák is egyformák. A fő különbség, hogy ezekből a kis agykérgi oszlopokból az emberi agyban jóval több van, mint egy majom vagy egy macska agyában. ha valaki elhiszi, hogy csak mert ezekből az egységekből jóval többet pakolok egymás mellé, a hálózat generál egy nem anyagi jellegű éntudatot, az élet értelmén lamentáló elmét, akkor azt is el kell hinnie, hogy ha chipekből kapcsolunk össze egyre többet, akkor egyszer eljutunk egy számítógéphez, ami előbb-utóbb szintén kitermel magából egy elmét, ami majd az éterből visszahat és programozza a gépet létrehozó chipek hálózatát. Ezért gondolom én, hogy az agyunk nem kitermeli, hanem befogadja az egyébként tér-idő dimenziókon kívül létező lelkünket. Az ateisták hite még nagyobb, mint az enyém, mert ők el tudják hinni, hogy az öntudatára ébredt emberi agy az ősrobbanással önmagából, önmagától és önmagáért keletkezett anyagi világ fejlődésének terméke lenne. Én ezt nem tudom elhinni, természettudományos bizonyítékaink pedig egyik álláspontra sincsenek.

- Vagyis minden további nélkül össze tudja egyeztetni istenhitét a tudománnyal.

– Érdeemes belegondolni, hogy az ősrobbanás utáni első másodpercben, ha az öt fizikai állandó nem úgy van beállítva, ahogy, hanem mondjuk a gravitációs állandó néhány százszázalékkal nagyobb, akkor az univerzum visszazuhan önmagába. Ha az atommagok belső kölcsönhatási állandója néhány milliommód részével kisebb vagy nagyobb, csak hidrogén- vagy csak héliumatomok keletkeznek, és sohasem jön létre a szénatomra épülő szerves élet. Az ateisták hiedelme szerint ez magától alakult így ki.

Én inkább abban hiszek, hogy volt egy teremő lélek, akinek valamiért eszébe jutott, hogy anyagi világra volna szükség. Ahogy a Biblia írja, kezdetben volt az Ige. A teremő szándék. A fizikai állandókat úgy állította be, hogy hozzánk hasonló lények jöjjenek létre. a kémiai, majd biológiai evolúciós szabályai, úgy mint a természetes szelekció, nem mások, mint a teremés eszközei. Nincs abban semmi különleges, ha egy tudós istenhívő.

Inkább abban látom a különlegességet, ha egy tudós ateista. Olyan hiedelemrendszerben kell élnie, aminek én nem látom az értelmét. A legnagyobb rejtély a gondolkodó, szabad akarattal rendelkező ember keletkezésének az értelme, a lelkünk eredete, küldetése és sorsa. Ezek olyan kérdések, amelyekre a természettudomány sohasem fog választ adni. Ha pedig a hitünk más kérdésekkel foglalkozik, mint a tudomány, akkor miért ne lehetne a kettő összeegyeztethető, egymást kiegészítő?”

(Forrás: Istenadta - Vallomások tehetségről és felelősségről.

Szerkesztette: Szőnyi Szilárd.)

A sátán 8 boldogsága...

- AVAGY MINEK ÖRÜL A SÁTÁN

1. BOLDOGOK azok, kik túl fáradtak, elfoglaltak vagy túlságosan szórakozottak, hogy hetente egy órát a templomban töltsenek...- ők az én legjobb munkásaim!
2. BOLDOGOK azok a keresztények, akik arra várnak, hogy megkérjék őket valamire, és akik elvárják a köszönetet... - ők a hasznomra válnak!
3. BOLDOGOK azok, akik érzékenyek, mert egy kis szerencsével ők el fognak maradozni a miséről... - ők az én misszionáriusaim!
4. BOLDOGOK azok, akik nagyon vallásosak, de mindenkinek az idegeire mennek... - ők örökre hozzám tartoznak!
5. BOLDOGOK legyenek azok, akik életükkel botrányt és bajt okoznak... - őket az én gyermekeimnek nevezem!
6. BOLDOGOK azok, akiknek nincs idejük imádságra... - ők számomra könnyű zsákmányt jelentenek!
7. BOLDOGOK azok, akik folyton panaszkodnak... - én mindig meghallgatom őket!
8. BOLDOGOK vagytok ti, akik ezt olvasva azt gondoljátok, ez valaki másra vonatkozik, nem pedig rátok!

Erre Jézus válasza:

1. NE AGGÓDJ! Ha azon kapod magad, hogy csak panaszkodszt, és görcsösen aggódszt, emlékezz ígéreteimre: „Ne aggódjatok életetekért!” Máté 6,25-32
2. TEDD FEL A LISTÁRA! Ha megoldandó problémád van, kihívások előtt állsz, nem tudod, hogyan dönts, vagy mit csinálj, ne hezitálj! Tedd fel ezeket a dolgokat a listára! De nem akármilyen listára, hanem az enyémre. Imádságban mondd el, mi nyomja szívedet, és Én meghallgatom. „Jöjjetek, énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.” Máté 11, 28.
3. BÍZZ BENNEM! Ne vegyetek fel magatokra több terhet, mint amennyit Én rátok helyezek. Miért is félnél a holnaptól!? Én eddig is megtartottalak, továbbra is meg foglak, ha őszinte szívvel hozzám fordulsz! „Ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened! Megerősí-

telek, meg is segítelek, sőt győzelmes jobбомmal támogatlak.” Izajás 41, 10.

4. HAGYD RÁM! Miért vannak dolgok, amikről azt hiszed, hogy te majd egyedül megoldod? Ha erősnek érzed magad, az azért van, mert Én megerősítettelek. Ne zárj ki az életed bizonyos területeiről, mert megmondtam: „ne gondolja magát többnek, mint amennyinek gondolnia kell, hanem arra igyekezzék mindenki, hogy józanul gondolkozzék az Istentől kapott hit mértéke szerint.” Rómaiakhoz írt levél 12, 3.

5. BESZÉLJ HOZZÁM! Tudom, hogy rohanó világban élsz. De soha ne feledkezz meg rólam. Én mindig meghallgatlak. Bármit is szeretnél mondani Nekem, hallgatlak. Akár buszon, munkahelyen, iskolában, bármilyen helyzetben is vagy, ne hezitálj megszólítani a szívedben, imádságban. „Nagy az ereje az igaz ember buzgó könyörgésének.” Jakab levele 5, 16.

6. LEGYEN HITED! A dolgokat sokszor nem láthatod összességében, mert olyan közel állsz hozzájuk. De Én összességében látom az életed és átlátom az egészet. Nem a te dolgod, hogy mindent tudj, és mindent láss: „mert hitben járunk, nem látásban.” 2 Korintus 5, 6.

7. NE LÉGY ÖNZŐ! Oszd meg azt a rengeteg csodálatos dolgot, melyeket Tőlem kaptál! Ne tartsd meg magadnak, mert azért kaptad, hogy másokat építs vele. „aki mást felüdít, maga is felüdül.” Példabeszédek 11, 25.

8. LÉGY TÜRELMES! Azért mert a világ egyre csak rohan, rohan és rohan, miért akarod ugyanezt rám erőltetni? Amit megígértem, az meg lesz, légy türelemmel. A világot én teremtettem, tudom mit csinálok, és gondom van mindenre.

„Mindennek megszabott ideje van, megvan az ideje minden dolognak az ég alatt.” Prédikátor könyve 3, 1.

9. LÉGY KEDVES! Legyél ugyan olyan szeretettel mások felé, mint amilyenem Én vagyok feléd. Ne bánts meg másokat különbözőségük miatt. „Amit tehát szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyanazt cselekedjétek velük.” Máté 7, 12.

10. SZERESD MAGADAT! Szeresd önmagadat, de ne a világ szerint, önzőségben, büszkeségben. Tudd meg, hogy ha mások lenéznek, megaláznak, kinevetnek, kigúnyolnak, Én akkor is szeretlek téged! Én teremtettem, különleges vagy ne utáld magad, inkább törekedj arra, hogy az akaratomban légy és hirdesd dicsőségemet. „Bizony, tőle, általa és érte van minden.” Róm11, 36

Elszalasztott lehetőségek...

Az apa fáradtan tér haza a munkahelyéről, és leroskad a fotelbe. Hétéves kisfia jön oda hozzá, és megkérdezi:

- Mondd Apa, neked mennyi az órabéred?

Az apja haragra gerjed:

- Miért kérde?! Csak nem valami hülye játékot akarsz megvetetni velem?

Azonnal mars a szobádba!

A kisfiú szemébe könnyek jelennek meg, de illedelmesen felmegy a szobába, és becsukja maga mögött az ajtót.

Ahogy az apa ül a fotelben, még forronganak benne a nap eseményei, ahogy a főnöke megint újraíratta vele a prezentációját, ahogy a kollégája 3 nappal a projekt vége előtt elment betegállományba... Kezébe temeti az arcát.

"Mikor lesz ennek vége?" - kérdezi magától.

Aztán eszébe jut a gyerek. "Talán nem kellett volna így bánnom vele... Lehet, hogy csak egy ártatlan kérdés volt, és én értettem félre, azért mert úgy érzem, a környezetemben már mindenki rajtam élősködik." - gondolja magában, és elindul felfelé a lépcsőn. Benyit a gyermek szobájába, ahol a fia a földön kuporogva játszik magában.

A fiú felnéz, és újra megkérdezi:

- Apa, neked mennyi az órabéred?

- Négy dollár fiam.

- És tudnál nekem adni két dollárt?

Az apa gyanakvó tekintettel ránéz a fiára, és azon töpreng: "Remélem nem valami játékot akar venni belőle magának..." Majd meg is kérdezi tőle:

- Mire kellene neked az a két dollár?

- Mindjárt megmutatom! - mondja a gyermek sejtelmes mosollyal az arcán.

Apja előveszi a két dollárt, és odaadja a fiának. Mire a fiú benyúl a takarója alá, és előveszi a spórolt pénzét. Elkezdí összerakosgatni az aprót, ami összesen két dollárra jön ki. Hozzáteszi a most kapott másik két dollárt, és boldogan az apja felé nyújtja:

- Apa! Most, hogy kifizetem neked, tudsz velem is tölteni egy órát, hogy együtt játszunk?

Néhány évvel ezelőtt beszélgettem egy igazán gazdag emberrel, aki a következőt mondta nekem, ami alapjaiban megváltoztatta a gondolkodásomat: Bármit megtehetek, amit csak akarok.

Illetve...egy dolgot mégsem: A 22 éves lányomat már nem tudom visszaültetni a hintába, hogy játszhassek vele.

Jeremy Driscoll: Ez történik a misén (sorozat)

A pap lehívja a Szentlelket - az első epiklézis

Az epiklézis liturgikus szakkifejezés, amely szigorú értelemben véve arra vonatkozik, hogy kérjük az Atyát, küldje le a Szentlelket az egyház adományaira. Tágabb értelemben vonatkozik az Isten felé irányuló bármely kérésre. A görög kifejezés szó szerint annyit jelent: *'lehívni valamire'*.

Láttuk, hogy az imádság első eleme - az angyali ének után - annak elismerése volt, amit Isten tett értünk a teremtésben és a történelemben, illetve a szentháromságos forma kibontakozása. (Az első és a második eucharisztikus imádságban elsődlegesen a prefáció fejezte ki ezt a szempontot.) Az imádság első része után jelentős elmozdulás következik be, amelyet erőteljes kérés jelez. Ezt a kérést hívjuk epiklézisnek. Ha szó szerint fordítjuk latinból a harmadik eucharisztikus ima epiklézisére, ekként adható vissza: „*Könyörögve kérünk tehát téged, Uram. ..*” Szeretnénk megragadni a *'tehát'* logikáját, amelynek a többi eucharisztikus imában is megvan a megfelelője. Amit most kérni fogunk, az azon alapszik, amit Isten saját terveként tárt fel előttünk; nevezetesen hogy tiszta áldozat készüljön számára. *Tehát* most azt kérjük, hogy az oltáron lévő kenyér és bor váljon Krisztus testévé és vérévé. Ezt kéri az első epiklézis. „*Legyen ez számunkra... Jézus Krisztusnak teste és vére.*”

Ezen a ponton emlékezetünkbe kell idéznünk: ez a kenyér és bor nem csak úgy, mozdulatlan tárgyként hever itt - ki tudja, miért -, hogy majd később - ki tudja, miként - Krisztus teste és vére legyen. Ezt a kenyeret és bort mi hoztuk ide, és ezt újra elmondjuk az imádságban: „*ezeket az ajándékokat, amelyeket hoztunk.*” És kérni mérészeljük, hogy változtassa át Krisztus testévé és vérévé, mert Isten saját terve szerint - ez az ő gondolata - tiszta áldozatot kell bemutatni nevének dicsőségére. Az imádságot egyszerű, de erőteljes gesztus kíséri. A pap kiterjeszti két kezét a kenyér és a bor fölé. Láthatóvá teszi azt, ami természetesen láthatatlan: a Lélek lejövetelét a kenyérbe és a borba, és azt, ahogy előidézi, hogy azok Krisztus testévé és vérévé váljanak.

A *Szentlélek*, akit az Atya küldött, most azon dolgozik, hogy átváltoztassa adományainkat *Fia* testévé és vérévé. A Szentlélek, aki megformázta az Ige testét Mária méhében, és aki feltámasztotta Jézus testét a halálból, ő tölti el most azokat az ajándékokat, amelyeket az egyház visz az átváltoztatásra, és ő teszi őket egyetlen dologgá: a Mária testéből megformált testté, a halálból feltámasztott testté, Krisztus testévé, amely jelenvalóvá lesz az egyház által hozott ajándékokban.

Érdemes egy pillanatra a Szentlélek szerepére koncentrálnunk a Jézus halála előtti vacsorán, mert itt különösen igaz, hogy a Lélek liturgikus cselekvése párhuzamban van a Jézus életében betöltött szerepével. Amikor Jézus kezébe vette a kenyeret és a bort a halála előtti estén, a pillanatot és annak lehetőségeit már régóta előkészítette a Szentlélek működése. - „*Ő szólt a próféták szavával*”, ahogy a hitvallásban mondjuk. Vagyis Izrael teljes történelme úgy formálódott, hogy az egész most ebben a pillanatban és ebben a jelentésben érhet össze. A Lélek alakította írások szavai szol-

gáltatnak róla tanúságot. Az Úr adta azt az emlékező ünnepet, amely az izraeliták minden új nemzedékét erőterébe vonja. Jézus maga is sokszor megülte ezt az ünnepet élete folyamán, és így tettek tanítványai is. A történelem, a nyelv, a közös szókészlet, a szertartások sora mind készen állt, hogy Jézus használja őket abban a pillanatban. Azt vette kezébe, amit úgyszólván a Lélek készített elő neki; fölötte pedig kimondja azokat a szavat, amelyeknek kiejtésére a Lélek sarkallja; az a Lélek, akivel felkenték. „Ez az én testem, ez az én vérem.”

Így, együtt a Lélekkel, kifejezi küldetésének saját értelmezését, amely beteljesíti Izrael történelmét. Így, együtt a Lélekkel, kifejezi szándékát, hogy életét adja sokakért. Jézus elfogatása, halála, feltámadása, mennybemenetele, a Lélek pünkösdje. Mindezeket a Lélek olyan eseményekké formálja, amelyek az Atya életadó Szavai lesznek a bűnös emberiség számára.

Az epiklézisben tehát tisztán látjuk a Szentlélek szerepét.

Székely János (1929-1992): Napszonett

Teljes valómmal nyújtózom utánad,
Mint zsenge fák, ha szomjazzák a fényt.
És mint a párás földkorong, örökké
Fényes felemet fordítom feléd.

Szeretném mindig azt mutatni néked,
Ami bennem a legtöbb, legnagyobb.
Ha mindig szépnek, mindig jónak látnál,
Szébbnek, mint más, és jobbnak, mint vagyok.

Szeretném olykor túlragyogni álmod,
S érzem, tudom, hogy te is ezt kívánod:
Ezért sütöd feléd eső felem.

S csak hogyha önnön fényed is kilobban,
Csak úgy tudod meg, ki voltam valóban,
Milyen sötét és milyen fénytelen.

(1960)

Szent Piroska (1088 körül - 1133)

Szent László királyunk leánya, kinek életéről sajnos nem sokat tudunk részletesen. Annyit azonban igen, hogy évekkel édesapja halála után, bizonyos értelemben államérdekből férjhez ment a bizánci trónörököshöz, áttért az ortodox hitre, és hűséges, szent életű, jó császárnője lett Bizáncnak.

Az ortodox egyház avatta szentté, de magyar szentként tiszteljük.

A magyar királyleány messze, egészen más életmódú, idegen egyházi rítusú országban lett jó császárnő, az ország szentje. A szent királyleány megállta a helyét. Tette, amit akkor hazája érdekében és Krisztus szolgálatában tennie kellett. Nem többet, nem kevesebbet. És ez minden, amit az ember megtehet. A szent élete példázza: ami kötelességet az élet ír az emberre, azt tenni kell, örömmel, derűsen, hűségesen. Isten pedig betölti kegyelmével az ilyen hasznos munkálkodást. Szent Piroska idegen földön nagyon sokat tett szülőföldjéért.

Szent Árpád-házi császárnő, milyen keveset tudunk róla! Mégis mily szép példa az ő odaadó élete. Szent István királyunk magvetése nem hullott hiába a magyar földre. A csak száz esztendeje keresztény nemzetünk újabb szentet adott az egyháznak. Szent Piroska a magyarokat kalandozó barbárok tartó idegenben adta tanújelét életszentségének és bizonyította, hogy nemzetünk már ezer esztendeje erős bástyája a keresztény egyháznak.

Láthatjuk, hogy az egyházszakadás után, a más-más rítusú és sajnos egymástól távolodó kelet és nyugat egyaránt elismeri és szentként tiszteli az arra méltóakat. Az igazi szentek felülemelkednek határokon, politikán, felülemelkednek egyházszakadáson, nyelvbéli különbségeken, csendben teszik a dolgukat, hűek gyökereikhez, de ha máshová szólítja őket a Jóisten, testvérként szeretik új népüket is.

Keressük nemzetünk első szentjeinek nyomait, ereklyéit. Bátran imádkozunk közbenjárásukért. Legyünk szívből hálásak az Istennek, hogy ilyen férfiakat és nőket adott nekünk nagy szeretetének jeléül. Az ortodox keresztények, és a görög katolikusok *augusztus 13-án* ünneplik.

T A N M E S E

Buddha egy fa alatt ült, és a tanítványainak magyarázott. Odament hozzá egy férfi, és beleköpött az arcába. Buddha megtörölte az arcát, és visszakérdezett: - És most? Akarsz még mondani valamit?

A férfi kissé összezavarodott, mert nem számított arra, hogy ha valakinek az arcába köpnek, az képes megkérdezni: "És most?" Ez még egyszer sem történt meg vele. Ha megsértett valakit, az fel-dühödött, és visszavágott. Vagy ha gyáva volt és puhány, akkor mosolygott, és megpróbált a kedvében járni. De Buddha egyikhez sem hasonlított; nem volt dühös, egyáltalán nem sértődött meg, és gyáva sem volt. Csak tárgyilagosan megkérdezte: "És most?" És más nem történt.

Buddha tanítványai viszont nagy haragra gerjedtek, nem gondolkodtak, hanem reagáltak. Legközelebbi tanítványa, Ánanda így szólt:

- Ez túl sok, ezt nem tűrhetjük el. Te csak tartsd magad a tanítása-idhoz, mi meg majd megmutatjuk ennek az embernek, hogy ilyet nem tehet! Meg kell büntetnünk érte! Máskülönben mindenki elkezd majd ehhez hasonló dolgokat cselekedni.

Buddha ezt felelte: - Hallgass! Ő nem okozott nekem fájdalmat, de te igen. Ő új ember, idegen. Bizonyára hallott felőlem valamit, hogy "ez a férfi vallástalan, veszélyes ember, aki letérít másokat a helyes útról, egy forradalmár, egy erkölcstelen gazember", és ezek alapján alkotott rólam képet. Nem engem köpött le, hanem a saját elképze-lését, azt a képet, amelyet rólam alkotott, - hiszen nem ismer en-gem, akkor hát hogyan köphetett volna le engem?

- Ha mélyebben belegondolsz - mondta Buddha -, a saját elméjét köpte le. Én nem vagyok része, és látom, hogy ez a szegény férfi bizonyára valami mást is akar mondani, mert ez is a közlés egyik módja - a köpés is egy eszköz arra, hogy elmondjunk valamit. Van-nak pillanatok, amikor úgy érezzük, hogy a nyelv alkalmatlan - a mély szerelem, az erős harag, a gyűlölet, az imádság idején. Van-nak olyan intenzív pillanatok, amikor a beszéd kevés. Ilyenkor ten-nünk kell valamit. Amikor nagyon szerelmesek vagyunk, és meg-csókoljuk vagy megöleljük a kedvesünket, mit teszünk? Elmondunk

valamit. Amikor haragszunk, rettenetesen haragszunk, és megütjük vagy leköpjük a haragosunkat, azzal is mondunk valamit.

Én megértem ezt az embert. Bizonyára valami mást is akar mondani, ezért kérdeztem meg tőle: "És most?" A férfi még inkább összezavarodott.

Buddha pedig azt mondta a tanítványainak:

- Ti nagyobb fájdalmat okoztatok, mert ti ismertek engem, évek óta velem éltek, és még mindig visszatámadtok.

A férfi meglepetten, összezavarodva tért haza. Egész éjjel nem tudott aludni. Ha valaki találkozik egy buddhával, rendkívül nehéz, lehetetlen ugyanúgy álomba merülnie, mint előző éjszaka.

Szüntelenül ott kavarg a fejében az élmény. Nem tudta megmagyarázni magának, mi történt.

Egész testében remegett, és verítékezett. Még sohasem találkozott ilyen emberrel; Buddha darabjaira törte egész elméjét, minden megrögzött szokását, egész múltját. Másnap reggel újra odament.

Buddha lábaihoz vetette magát, aki újra megkérdezte: - És most? Hiszen ez is egy módja annak, hogy elmondjunk valamit, amit szavakkal nem lehet kifejezni. Amikor idejössz, és megérinted a lábamat, azzal olyasmit mondasz, amit szokványos eszközökkel nem lehet elmondani, amihez minden szó kevés; nem fér el bennük.

Aztán így folytatta: - Nézd, Ánanda, ez a férfi megint itt van, és mond valamit. Olyan ember, akiben mély érzelmek dúlnak.

A férfi felnézett Buddhára, és azt mondta: - Bocsáss meg azért, amit tegnap tettem!

Buddha így felelt: - Bocsássak meg? De már nem vagyok ugyanaz az ember, akivel tegnap azt tetted. A Gangesz szüntelenül áramlik; soha nem marad ugyanaz a Gangesz. Minden ember egy folyó. Az az ember, akit leköptél, már nincs itt; én csak hasonlítok rá, de nem vagyok ugyanaz, sok minden történt ebben a huszonnégy órában! A folyó nagyon sokat haladt előre. Ezért nem tudok neked megbocsátani, mert nincs bennem semmi neheztelés irántad. És te is más vagy.

Látom rajtad, hogy már nem vagy ugyanaz az ember, aki tegnap idejött, mert az a férfi dühös volt - milyen dühös volt! Ő köpött, te pedig meghajolsz előttem, megérinted a lábamat; hogyan lehetnél ugyanaz az ember?

Nem vagy ugyanaz, ezért felejtsük is el a dolgot. Az a két ember, aki kö-pött, és akit leköptek, már nincs többé. Gyere közelebb! Beszélgezzünk valami másról!

G y e r m e k o l d a l

Andók Veronika: Vakáció

Láttam a napot, súgta a szélnek:
Várnak a tavak, csónakok, stégek.
És tényleg a táblán virul egy szó,
Csupaszín betűkkel: VAKÁCIÓ!

Két hónap napfény vár ránk a nyárban,
Kószálunk vígan viruló tájban,
Hűsítő tavakra, strandokra járunk,
Nincs is ilyenkor boldogabb nálunk.

Bárhol játszható játékok

Ki vagyok én?

Biztosan nagyon sok mesét olvastál már, vagy láttál rajzfilmeket. Képzeld el, hogy te vagy az egyik kedvenc meséd szereplője, és eszerint próbáld magad leírni. Például játszhatjátok bibliai alakokkal is. Így: Eredeti foglalkozásom halász. A tizenkettő egyike vagyok. Az Úr emberhalásszá tett.

Memóriajáték

Mit látsz a szabadban? Vagy séta közben, vagy kinézve az ablakon? Az első játékos megnevez egy nem ember készíttette tárgyat. A másik játékos megismétli azt, amit az első játékos mondott, majd kiegészíti a mondatot egy saját dologgal. Például az első azt mondja: Látok egy madárfészket, a második: Látok egy madárfészket és egy margarétát. Mindig újabb és újabb dologgal egészíthetik ki a listát, egészen addig, míg valaki el nem rontja. Csak olyan dolgokat lehet felsorolni, ami látható!

„Legyetek jók, ha tudtok!”

Adig morzsolgatták a gyerekek a naptárban a még hátralévő napokat, míg egyszer csak elértek a visszaszámlálásban az utolsó dátumig: elérkezett a tanév vége.

Hurrá, miénk a nyár, a szabadság ezernyi ígéretével! Végre magunk mögött tudhatjuk a tanulással, feladatokkal zsúfolt hónapokat - ujjongtak boldogan. Nagy igyekezettel csomagoltak, hiszen a drága nagymama már tárt karokkal várja kis unokáit. De jó is karjaiba röpdülni, viszontlátni a kedves házat, a szép kertet! A vakáció első napjaiban szinte nem tudtak betelni az édes semmittevéssel. Jó nagy alvásokkal kipihenték a tanévben oly sok nehézséget okozó koránkelés fáradalmait. Nagyszerű dolog a nyári forróságban a hús vízben lubickolni, bebarangolni a réteket, erdőket, fűbe heveredve remek könyveket olvasni. Ahogy azonban múltak a napok, kezdték érezni, hogy bár egyáltalán nem hiányoznak a komoly kötelezettségek, valami rendszeresség, meghatározott célú tevékenység nélkül mégis kezdenek egyhangúvá válni. És akkor valami váratlan esemény történt.

A faluban két szociális gondozónő hordta ki naponta az ebédet az idős, elgyengült, magányos emberek részére. A gondozónőknek is jár azonban az évi szabadság. Erre az időre a nagymama szomszédságában nyaraló testvérpár - két gimnazista fiú - vállalta el a helyettesítésüket. Rendszerben is mentek a dolgok mindaddig, mígnem egyik reggelen mentőautó szirénája zavarta fel a békés csendet. Az egyik fiút vitte el a mentő vakbélgyulladással, sürgős műtetre. Ez bizony néhány hét kiesést jelent, testvére pedig egymaga képtelen a vállalt feladat ellátására. És ekkor nagymama unokáinak mentő ötlete támadt. Majd mi segítünk, határozták el, és másnap már nagy igyekezettel hasznosították magukat, segítve az egyedül maradt nagyfiút, munkájában. Meglepetve tapasztalták, hogy a hasznos tevékenység milyen jóleső érzéssel tölti el őket. Kipirult arccal, ragyogó szemekkel számoltak be a nagymamának, kiknél jártak, mit tapasztaltak. Elmesélték, milyen szomorúak azok a szegény öregek, akiknek senkijük sincsen, és hogy mennyire jól esett nekik, amikor a gyerekek egy kicsit mellettük maradtak és meghallgatták panaszait. Ahogy múltak a napok, a gyerekeknek egyre több ötlete támadt, hogyan szerezhetnék minél több örömet ezeknek a szegény magányos öregeknek. Kitakarítottak, összesöpörték a kertet, gyümölcsöt szedtek a részükre, friss virággal díszítették asztalukat, közben pedig vidáman elbeszélgettek velük. Egyre több mosoly jelent meg a szomorú arcon. A gyerekek elhozták nekik az újságokat, beszámoltak, miről szólt a vasárnapi szentbeszéd, hiszen ezek a kis öregek már nem tudnak elmenni a szentmisére. A gyerekek kedvessége, vidámsága bearanyozta mindennapjaikat.

Eközben szinte észrevétlenül elröppent az a pár hét, amíg a beteg fiú felgyógyult. És mire elérkezett a vakáció vége, a gyerekek azzal a nagyon jóleső érzéssel búcsúztak a nagymamától, hogy ez a nyár még szebb volt az előzőeknél. Talán nem is tudták igazából ennek titkát, ami pedig nem más, mint a másokat önzetlenül szolgáló szeretet öröme. (Sz.G.)

17 26 18 28 5 45

12			42			31

10 6 47 27 48

21 30 36 53 33 24 30

35		4	50			

A horizontal number line with vertical tick marks every 10 units, labeled 0, 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, and 100. A bracket is drawn below the line, starting at 0 and ending at 23. The number 23 is written below the bracket.

	38	15			8	22	51

					H				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	

11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21

H			
	22	23	24

25	26	27	28

29	30	31	24	32	33	34	35

36	37

H			
---	--	--	--

			Ü		J	
40	1	41		27	42	43

44	45	46	47

48	39	49	8

H						
50	51	52	53	21	15	12

A kissrác először jár az állatkertben.

A zebrák ketrecén meglát egy táblát:

- Frissen mázolvá!
- Apu, apu, én azt hittem, ezek igazi csíkok!

Egy férfi folyton arról prédikál a feleségének, hogy ha jobban szervezné a házimunkát, mindenre jutna ideje. Egyik délután egyedül marad otthon, és gondolja, hogy majd ő bebizonyítja, milyen gyorsan meg lehet egy süteményt sütni. Néhány óra múlva becsönget a szomszéd:

- Mi újság, csak nem süteményt sütöttél?
- De, igen, aztán még megpucoltam a konyhaablakot, elmosogattam, lemostam a falakat, kimostam a függönyt, és még le is zuhanyoztam. - válaszolja a férj kimerülten. - És hogy-hogy ilyen nagy munkába fogtál? - kérdi a szomszéd. - Hát, az úgy kezdődött, hogy a sütemény alapanyagait beraktam a turmixgépbe, és elfelejtettem rátenni a tetejét.

A nyuszi, a medve és a róka ül az erdőben. Nyuszika nagyon le van törve ezért a medve érdeklődik, hátha tud segíteni:

- Mondd csak nyuszika, mi a baj?
- Jaj medve, olyan szörnyű dolog történt velem.... ellopták az órámat!
- Tényleg? Nekem meg a teheneimet lopták el az egyik éjjel.

A róka csak hallgat, majd megszólal:

- Ajajj! Már öt óra! Mennem kell fejni!

Nyelvtanórán:

- Pistike, mondj egy igekötőt és egy névmást! - Ki? Én?

Kovács és felesége kirándulni megy. Kovács megkérdi a vámostól: - Aranyat lehet átvinni?

- Lehet. - És 120 kilót?
- Azt nem.

Ekkor odafordul a feleségéhez:

- Hallod aranyom? Te itthon maradsz.

Nyári programajánló

- ***Egerszalóki Ifjúsági Találkozó és Lelkigyakorlat: július 15-19.***
- ***„Szerzetesek tere” elnevezésű rendezvény: szeptember 18-án és 19-én Budapesten, a Március 15. téren és környékén. Örömmel várnak mindenkit, bármely korosztályból.***
- ***További nyári kulturális programokról a hirdetőtáblán olvashatunk!***

Felajánlották Magyarországot Jézus Szentséges Szívének

2015. június 2-án a Szent István-bazilikában a száz évvel ezelőtti püspöki kari felajánlás évfordulóján Erdő Péter bíboros vezetésével a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) tagjai szentmise keretében ajánlották fel Magyarországot Jézus Szentséges Szívének.

A szentmise végén a kihelyezett Oltáriszentség előtt a jelenlévők elimádkozták a Jézus Szíve-
litániát, majd az alábbi imádsággal a püspöki konferencia tagjai felajánlották Magyarországot
Jézus Szentséges Szívének.

*Jézus Krisztus, Urunk és Mesterünk! Száz esztendővel ezelőtt püspöki karunk tagjai Csernoch János prímás vezetésével Szentséges Szívednek ajánlották fel országunkat és népünket. Há-
lát adunk szereteted csodálatos ajándékáért: azért, hogy minden történelmi katasztrófa és
megpróbáltatás ellenére ma ismét itt lehetünk és megújíthatjuk ezt a felajánlást.*

*Imádandó Megváltó, aki szentséges Szívedet mindenkor kitárod az egész emberiség előtt, aki
irgalmasságod számtalan csodáját éreztetted már nemzetünkkel, engedd, hogy gyermeki biza-
lommal közeledjünk végtelen szereteted kimeríthetetlen forrásához, és esedezve kérjünk, ter-
jeszd ki hatalmas oltalmadat szeretett hazánk fölé! Hárítsd el róla haragodat és büntetésed sú-
lyos csapásait! Adj világosságot és erőt népünknek, hogy a mai időkben, amikor az emberiség
és az egyház történetében nagy változások zajlanak, felismerhessük és követhessük szent
akaratodat! Védelmezd egész országunkat, amely magát teljesen Szent Szívednek ajánlja.*

*Fogadd kegyesen alázatos hódolatunkat, és bocsásd meg bűneinket, amelyek szeretetedre és
irgalmadra érdemtelenekké tesznek minket. Áldd meg bűnbánó és hűségre térő népedet,
szenteld meg, és tartsd távol a kor szelleme által fenyegető veszélyektől. Erősítsd szívünkben
a szent hitet, amelyhez atyáink hűségesen ragaszkodtak. Építsd és szilárdítsd a lelkek egysé-
gét, hogy mint egy hazának gyermekei, megértéssel és kölcsönös szeretettel haladjunk az üd-
vösség útján. Erősítsd szívünkben a hívő odaadást, az erényességet és az állhatatosságot!
Add meg mindnyájunknak a békét, a te szent békédet, amit a világ nem tud megadni. Urunk,
Jézus Krisztus, alakítsd szívünket a te szent Szíved szerint! Ámen.*

Ferenc pápa kérése

NE azért sírjatok, ami nincs, azért harcoljatok, ami van!

NE azért sírjatok, ami halott, azért harcoljatok, ami megszületett bennetek!

NE azért sírjatok, aki elhagyott, azért küzdjétek, aki veletek van!

NE azért sírjatok, aki gyűlöl Titeket, azokért küzdjétek, akiknek szüksége van Rátok!

NE a múltatokért sírjatok, a jelenlegi küzdelmeteket harcoljátok meg!

NE sírjatok a szenvedésekért, harcoljatok a boldogságatokért!

*A most velünk történő dolgokkal kezdjük megtanulni, hogy semmit sem lehetetlen
megoldani, csak el kell kezdeni.*

*A Szentatya kérése, imádkozzunk azért, hogy Isten megóvja és adjon erőt Neki, hogy
megfelelően szolgálatában a nehéz feladatoknak. Úgy legyen!*

Egyházközségi hírek

⇒ A 24 órás Szentségimádási napok: július 11. és
augusztus 8.

⇒ Az elsőáldozás és az Úrnapja képei megtekinthetők
a Kerepesi Római Katolikus Plébánia Archívumában:
kerepes.plebania.hlap.biz

Ugyanitt megtalálhatók az idei egyházközségi eseményeken készült hangfelvételek, (Nagyböjti lelkiprátorlat, Vesperás (szkóla), Gitáros szentmisék) valamint a korábbi évek főbb programjainak a képei.

Gyros - görög nyár a konyhánkban

A nyári melegben az egyik legjobb, gyorsan elkészíthető, laktató, de nem megterhelő étel a gyros. A falatnyi fűszeres hússok, a sokféle mártás és a friss zöldségek mind-mind ideális nyári fogássá teszik ezt a görög ételt.

Gyros pitában

Hozzávalók a pitához: 1 kg liszt, 5 dl langyos víz, 2,5 dkg élesztő, fél teáskanál cukor, fél evőkanál só.

Az élesztőt morzsold langyos vízbe, majd a cukorral és a sóval együtt keverd a liszthez, és a maradék vízzel gyúrd össze, hogy lágy, kenyérállagú tésztát kapj. Hagyd kelni 1 órán át, majd szedd 10-15 gombócra, és ezeket is hagyd pihenni még 1/4 órán át. A gombócokból kb. 1 cm vastag tésztát nyújtunk, enyhén belisztezzük, és a kilisztezett vagy zsírpapírral bélelt tepsire tesszük. A tepsit csak lisztezzük, ne zsírozzuk!!! Csak 2-3 percig sütjük. Mikor látjuk, hogy kezd felpúposodni, kivesszük, megfordítjuk őket, és halványbarnára sütjük a másik felüket. A kész pitát letakarjuk, hűlni hagyjuk.

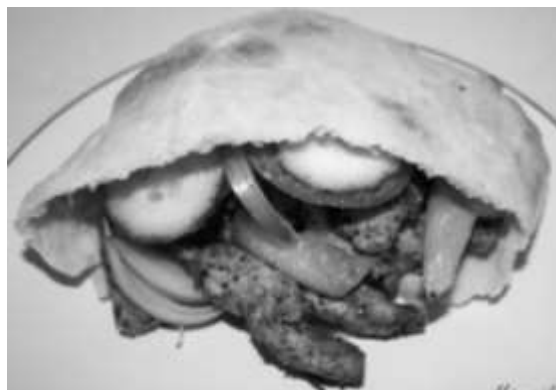
A gyroshoz: 50 dkg csirkemell, piros paprika, bors, só, olaj. A hús fűszerezéséhez használhatunk még oregánót, rozmaringot, bazsalikomot, fokhagymát, de adhatunk a páchoz gyömbért, fahéjat, koriandert és vöröshagymát is.

Az olajba keverd bele a fűszereket, ebbe forgasd meg a húst, és hagyd állni minimum 1 órát, maximum 1 éjszakát. Forró serpenyőben (öntöttvas wokban) süsd ropogósra.

A zöldségeket - 1 kígyóuborka, 2 paradicsom, 2-3 fej lilahagyma, 1 fej káposzta - csíkozd fel, majd tedd külön tálba őket, hogy mindenki szedhessen kedvére.

A joghurtos öntethez: 2 doboz natúr joghurtba belekeverni zúzott fokhagymát, sót, borsot.

Végül a pitát megtöltjük a hússal, a zöldségekkel, és szószt öntünk rá.

Augusztus 20-a az új kenyér ünnepe is

Iványi Mária írásával emlékezünk meg e napról.

Mindennapi kenyerünket...

Amikor Péter-Pál környékén megőszülnek a gabonatóblák, és falánk mohósággal belegázolnak a behemót arató-cséplő masinák, kombájnok, mindig felsajdul bennem gyermekkorom sok szép emléke az akkori aratásokról.

Évről-évre ott álltunk nagyanyámmal, és megrendült lélekkel néztük, amikor nagyapám és nagybátyáim ünnepélyes áhítattal felsorakoztak a búzatóbla végén, tempósan fenték a kikalapált kaszát, aztán levett kalappal fohászkodtak a Mennyei Atyához, hogy áldja meg a munkájukat és adjon alkalmas időt az aratáshoz. Az első kaszavágás mindig nagyapámé volt, aztán ő kiállt a sorból, mert öreg volt már az ilyen erőpróbához. A fiatal kaszások nekilendültek és a suhintások nyomán megadóan elsimultak a levágott rendek.

Emlékszem, ilyenkor mindig görcsösen szorongattam nagyanyám kezét, és forró könnyeket sírtam. Úgy fájt nekem az a tudat, hogy meg kell halnia az „életnek”, hogy élhessen az élet. Mert abban az időben „életnek” hívták a búzamagot, hiszen belőle táplálkozott a test, érte mondott könyörgést és hálaimeit a lélek. A végtelennek látszó búzatóbla úgy hullámozott a szélben, mint valami mesebeli aranytenger. A tűzpiros pipacsok és kék búzavirágok, mint megannyi apró kis vitorlás ringatóztak a hullámok hátán. Csodálatosan szép volt.

- Miért nem élhetnek örökké? - kérdeztem hüppögve nagyanyótól.

- Hiszen örökké élnek. - mosolygott rám az én bölcs, öreg nagyanyám. - Látod, magot nevelnek, amit évről-évre elvetünk, a földben kicsíráznak, tavasszal szárba szökkennek, és újra termik a holnap birodalmát. - Ez nem fáj nekik?

- Bizonyosan fáj. De ugye tudod, az Úr Jézusnak is fájt, hogy keresztre feszítették, kínszenvedések között meghalt értünk. De feltámadott, és megadta nekünk az öröklét reményét. A mi Megváltónk éppen olyan alázattal hajtotta meg fejét a Mennyei Atya akarata előtt, mint az érett kalászosok az aratók előtt.

A kaszák suhogtak, a marokszedők nótázva gyűjtötték és kötözték a kévét amiket már én is nekividámódva segítettem „halhéba” hordani. Mikor aztán esténként keresztbe raktuk az „életet”, teli szívvel, teli szájjal énekeltem nagyanyámmal: *„Tehozzád kiáltok édes Istenem! És minden munkámat Néked szentelem, mert Te engemet munkára hívtál, ép testben arra formáltál.”*

Óh, nem a régi aratások vérrel-verejtékes küzdelmeit kívánom vissza, csak azt a megszentelt áldott áhítatot, a hitből eredő hálát a Mindenhatónak az „életért”, a kenyérért, aminek akkor még olyan nagy volt a „becsülete”, hogy keresztet vetettünk rá, amikor megszegettük, ha kiejtettük kezünkől véletlenül, megcsókoltuk amikor felemeltük. Akkor még a legtöbb embernek lelkéből fakadt a sóhajtás: „Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma”!

Szentmise szándékok augusztus hónapban

1.	
2. +Szilágyi Józsefné és +Férje	(8.00)
.....	(11.00)
+Fogd József, neje +Paulovics Mária, vejük +László, a Fogd és a Paulovics +szülők	(19.00)
3. +Rapavi József és +Felesége	
4.	
5. +Turai Mihály	
6.	
7.	
8. A 24 órás engesztelő szentségimádást végzőkért és az imát kérőkért	
9. +Paulovics Károly, +Szülei és +Testvérei	(8.00)
.....	(11.00)
+Déri István, neje +Lovicska Erzsébet 20. évf. és +Nagyszülők	(19.00)
10.-12.	
13. Hálából a kapott kegyelmekért	
14. A Szűzanya tiszteletére	
15. A Mária Légión élő tagjaiért	(8.00)
+Barna Sándor, +Barna Sándorné, +Kiss Lászlóné, +Kiss András és +Kiss Andrásné	(19.00)
16. +Ruzsai Pál, +Neje, +Gyermekeik, és összes +Hozzá tartozó	(8.00)
+Franka András, +Franka Pál, neje +Franka Pálné Sárka, Frankáné +Karchesz Emese +Hoffer János és +Hoffer Jánosné	(11.00)
Csernák Mihályné +Rapavi Erzsébet, és összes +Hozzá tartozó	(19.00)
17.-19.	
20. +Gróf Mihály, neje +Branca Anna és +Szülei	(8.00)
Jegyespárért	(19.00)
21.	
22. +Uzsoki István	
23. +Pasiák András 3. évf.	(8.00)
.....	(11.00)
.....	(19.00)
24. -26.	
27. +Burik Pál, neje +Horváth Erzsébet, +Szülei és +Hozzá tartozók	
28. +József, +Anna, +Mária +János szülők, +Gyermekeik és összes +Hozzá tartozó	
29.	
30. Az egyház községe augusztusban +Hívei	(8.00)
.....	(11.00)
Hálából a kapott kegyelmekért - házassági évfordulón	(19.00)
31.	

Szent Anna híveid, hozzád jöttünk mi ma.
 Ajkunkon száll a dal, szívünkben hű ima.
 Szép mennyország ékessége,
 Jó anyáknak mintaképe,
 Segíts, ó Szent Anna,
 Úr Jézus nagyanyja.

Tisztítsd meg a bűntől az édesanyákat,
 Légy gondviselője a magyar hazánknak!
 Szép mennyország...

Ó názáreti ház, gondos nagyasszonya,
 Kisded Szűz Mária, kegyes gondozója!
 Szép mennyország...

Te drága szent gyökér, aranygally gyökere,
 Dicső Jordán folyó, kristálytisza ere.
 Szép mennyország...

Erények kertjében nyíló aranyvirág,
 Oltalmazó eseng, a bűnbánó világ.
 Szép mennyország...

(Dallam: SzVU. 122. Most az Úr Krisztusnak)

**A szilasligeti kápolnában - minden hónap 1. vasárnapján reggel 8.00 órakor
 görög katolikus szentmise,
 - minden hónap első péntekén 17.00 órakor
 gyóntatás és áldoztatás van.**

„LÉPCSŐK”

A kerepesi római katolikus egyházközség lapja

Felelős kiadó és szerkesztő: Frajna András plébános

Főszerkesztő: Sohan Andrásné

Szerkesztők: Lobmayer Miklós, Lobmayer Miklósné

A szerkesztőség címe: 2144 Kerepes, Szabadság út 246.

Tel.: 06/28/560-370 Fax: 06/28/560-371

e-mail: frajna.andras@vaciegyhazmegye.hu

Internetes honlap: <http://kerepes.plebania.hu>

Megjelenik két havonta, első vasárnap 450 példányban

Szentmisék rendje:

A kerepesi templomban:

Vasárnap: **8.00 és 19.00**

Hétköznapi: **6.15**

Kivéve csütörtök: **19.00**

Szilasligeti kápolnában:

Vasárnap: **11.00**